

Den danske velfærdsmodel trækker Danmark i 3. division

Berlingske Business den 7. maj 2009: "Ledighed blandt ufaglærte eksploderer", "...hver otte-tende 3F'er er nu uden arbejde" .. "Vestas afskediger 1.275 ansatte". Dagen før var hovedhistorien Danish Crowns store spareplan med krav om 20 % lønreduktion, fordi tyske slagteriarbejdere ligger på ca. 140 kr./time mod danskeres ca. 190, og med krav om at den danske stat letter andre omkostninger. Alt dette er naturligvis en følge af den globale finanskrisen. Men finanskrisen accelererer kun en negativ udvikling, som kan betyde, at Danmark i 2020 igen er oppe på en marginalsat på 70 % og med størsteparten af erhvervslivet i store vanskeligheder i den globale konkurrence.

Den højt besungne Danske Model kan ikke afbøde udviklingen, men vil snarere forstærke den. Den Danske Model er kombinationen af bl.a. stor frihed til at afskedige medarbejdere, aftalefrihed og høj social sikkerhed for dem, som ikke er i arbejde. Modellen er en del af den større danske velfærdsmodel, hvor staten har overtaget mere og mere ansvar fra den enkelte borger resulterende i en stor offentlig sektor og store overførselsindkomster – og dermed høje skatter og høje lønninger.

Den globale konkurrence er en realitet, og når Danmark har de højeste lønninger, vil det efterlade flere og flere lavtuddannede med begrænsede jobmuligheder. Det samme gælder i øvrigt for mange højtuddannede, hvis deres arbejde kan transmitteres via en bredbåndsforbindelse fra Indien. Det nationaløkonomisk rigtig slemme er, at det vil ske sideløbende med at Danmarks andel af børn og pensionister vokser og skaber behov for mere produktion og arbejdskraft for at betale deres pasning og overførselsindkomster. Det vil gå voldsomt ud over alle danskeres velfærd.

Den politiske løsning har længe været, at vi skal satse på videnindustrier, som kan berettiggende de høje lønninger. Men det er virkelighedsflugt. Ethvert samfund har en stor gruppe borgere, som ikke kan opgraderes til videnkonkurrence; det er ikke nok at kunne google! Dette B-hold kan på overførselsindkomst se på, at filippinske piger og østeuropæiske mænd overtager deres jobs i Danmark til en lavere løn og en højere arbejdstid, eller at kinesere udfører arbejdet i Kina. I næsten 40 år har vi gjort dette B-hold større og større ved at bilde skoleelever ind, at alle er lige dygtige. Som socialdemokra-

ten Christine Antorini citeres for i Berlingske Tidende den 5. maj i artiklen "Test gør skoleelever nervøse": "... I Danmark bliver det ikke en eksamensdag, og eleverne får ikke en karakter, men en beskrivelse af hvad de er gode til og mindre gode til. Testen kan heller ikke bruges til en rangordning af eleverne". Med den holdning har vi skabt unge mennesker med høj social kompetence og stor selvtillid. Mange har imidlertid helt unødvendigt så svage kundskaber, at de ikke kan klare en konkurrencedygtig uddannelse efter 9. klasse. Vi har svigtet disse unge ved ikke at stille høje krav til dem og ved ikke hyppigt at måle deres præstationer, fordi det er synd for dem, at de bliver nervøse. Men det er endnu mere synd for dem – og dyrt for os alle – at de i stedet køres ud på et sidespor i den globale konkurrence. Man får hvad man måler, og måler man ikke, får man som regel middelmådighed i forhold til det, som ellers kunne opnås. For meget middelmådighed til for høj løn er en nationaløkonomisk farlig cocktail – den hedder den danske velfærdsmodel.